

40. Fra Husmand *V. E. A. Jessen* af Skaarup, Gjørding Sogn, Ribe Amt, om Indvalideunderstøttelse. (Indbragt den 2. December 1905 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, *Jens Busk*).

Andrageren, der gjorde Tjeneste ved 21de Regiment i 1864, angiver at være bleven saaret i højre Ben under Kampene ved Dannevirke og at have været indlagt paa Sønderborg Lasaret. Efter Helbredelsen gjorde han Resten af Felttoget med og har først paa sine gamle Dage — han er nu 70 Aar — følt Ulemper af Saaret. To Lægeerklæninger gaa ud paa, at der paa højre Skinneben findes et gammelt Ar efter et Skudskaar, og at Andrageren desuden lider betydeligt ved Aareknuder omkring Arret. Han har forgæves indgivet Andragende om Understøttelse til Invalidebestyrelsen, der i sit Svar meddeler, at der hverken findes officiel Oplysning om eller privat Bevidnelse af det omtalte Skudskaars Paadragelse eller Lasaretbehandlingen deraf. Andragerens Troværdighed bevidnes blandt andet af Sogneraadsformanden i Andragerens Sogn.

6 Bilag medfølge

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Finansministerens* Undersøgelse.

41. Fra Direktionen for de forenede Latin- og Realskoler i København og paa Frederiksberg om et aarligt Statstilskud m. m. (Indbragt den 13. November 1905 af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds, *Anders Nielsen*).

Andragendet er saalydende:

Til den høje Regering og Rigsdag!

Da Bestyrerforeningen for de københavnske Latin- og Realskoler i December Maaned 1899 ved en Deputation henvendte sig til den daværende Kultusminister, Biskop, Dr. theol. Styhr, angaaende en eventuel Statsunderstøttelse, svarede Ministeren, at han ansaa det for vanskeligt at yde direkte Statstilskud til rent private Foretagender; hvis derimod Skolerne kunde danne en Institution, vilde efter hans Mening Betingelserne for en senere Statsunderstøttelse være til Stede. Denne Ministerens Holdning foranledigede 1. August 1901 Oprettelsen af De forenede Latin- og Realskoler i København og paa Frederiksberg som en selvejende Institution, der blev støttet fra Statens Side med Rentegaranti for et større Prioritetslaan, og hvis hele Virksomhed blev stillet under Statens Kontrol.

De Begunstigelser, som Staten indrømmede denne Institution, have været af største Betydning for en god Ordning af de københavnske Skoleforhold, medens der samtidig ikke er krævet noget egentligt Offer fra Statens Side, idet Skolerne punktlig have svaret Renter og Afdrag og sikkert ville kunne vedblive dermed, saa længe man ikke ved Foranstaltninger fra det offentliges Side paafører dem nogen ødelæggende Konkurrence.

Den ny Institution begyndte sin Virksomhed under yderst kritiske Forhold. I Aaret før og efter dens Oprettelse skete der nemlig en stærk Nedgang i de højere Skolers Elevantal, og denne Nedgang fortsattes i de følgende Aar, saaledes at De forenede Latin- og Realskoler havde en Nedgang af ca. 450 Elever i Løbet af 4 Aar, hvilket svarer til en Nedgang i Bruttoindtægt af ca. 72,000 Kr. aarlig, som ikke umiddelbart kunde dækkes ved Beparelser af blot nogenlunde tilsvarende Størrelse. Aarsagerne til den ringere Tilgang til Skolerne maa søges i den stærke Udflytning til Hellerup og Charlottenlund, netop af Folk med skolesøgende Børn, samt i den meget betydelige Nedgang, der i de senere Aar har fundet Sted i Antallet af Fødsler i Hovedstaden i Forhold til Befolkningens Antal. Under disse Omstændigheder havde den ny Institution ikke andet at gøre end at arbejde paa at formindske Antallet af